

ବିଦଗ୍ଧା ପ୍ରେମିକା

ବନ୍ଧସର ମାପକାଠି ନୁହେଁ ଖାଲି
ବର୍ଷ ମାସ ଦିନ ଆଉ ଘଣ୍ଟା
ମୋ ବନ୍ଧସ କେତେ ଗଲା କେତେ ବା ରହିଲା
ଦିନେ ହେଲେ ମାପିନାହିଁ ପକାଇ ମୁଁ ଫିତା ।

ପ୍ରଗଳ୍ଭା ପ୍ରେମିକା ମୋର
ଆଖି ଖୋଲି ହସେ ବାରବାର
ବନ୍ଧସଟା ଯିବାକୁ ବସିଲା
ହୋଇନାହିଁ ଶ୍ରୀଗଣେଶ ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମର ।

ତା' ତନୁର କୋମଳ ଦୃଶକୁ
ଏବେ ଆଉ ଇଚ୍ଛାନାହିଁ ଜମା ଦେଖିବାକୁ
ବନ୍ଧସଟା ସେଥପାଇଁ ହୋଇଲା ଭଗାରି
ସମୟ ସାରଣୀ ନେଇ କରିଲାଣି
କୁମାରୀକୁ ପ୍ରଗଳ୍ଭା କିଶୋରୀ ।

ପ୍ରେମିକା ମୋ ହୋଇଲାଣି ପ୍ରୌଢ଼ା
ଶୁଭ୍ରକେଶ ଲୋଡ଼ିଲାଣି କଳା
ମନେ ସେ ତ ଅନୁଭା କିଶୋରୀ
ମନ ତାର ଚାହିଁଲାଣି ରଞ୍ଜିତାକୁ
ପ୍ରେମିକର ଶ୍ୱେତ ଶୁଭ୍ର ଦାଢ଼ି ।

ମୋ ପ୍ରେମିକା ସଂଗୀତର ବିଦଗ୍ଧା ନାୟିକା
ନାଟକର ପ୍ରଥମ ଅଙ୍କରୁ ଶେଷ ଅଙ୍କ ଯାଏଁ
ସେ ତ କେବେ ହୁଏ ନାହିଁ ଥିଲା ।

ତା' ବୟସ ମାପିବାକୁ ଲୋଡ଼ାନାହିଁ
ବର୍ଷ, ମାସ, ଦିନ ଆଉ ଘଣ୍ଟା
ଆଉ ପୁଣି ଲମ୍ବା ଏକ ପିତା ।

— ସେତ ମୋର ବିଦଗ୍ଧା ପ୍ରେମିକା
— ସେତ ମୋର ପ୍ରେମଦା ନାୟିକା ।

